

פרוטוקול מס' 202

מישיבת ועדת השירותים הציבוריים
שהתקיימה ביום א' ב' באייר תשל"ו-2.5.76, בשעה 11.00

השתתפו : חברי הועדה: - ח. גרוסמן - יו"ר
י. בארי
מ. גז
ל. דיציאן
א. ורדיגר
ה. זיידל
מ. חריש
מ. ידיד

מוזמנים: ד"ר קלמן - משרד הבריאות
עו"ד יורה קרנות - משרד הבריאות
עו"ד תנא שפניץ - משרד המשפטים

מזכירת הועדה: שושנה

רשמה: ש. אלטרמן

סדר היום: חוק לתיקון פקודת רופאי שיניים (מס' 6),
תשל"ה - 1975

- 1529 -

(ימ"מ ביום 10.5.76)

היו"ר ח. גרוסמן:

אני פותחת את הישיבה. אנחנו בעמוד 443.
גמרנו עד סעיף 5טו. בסעיף 5יג" אתם צריכים

לבדוק אם אין כפילות.

5 ט"א (א): מבקש רשיון או בעל רשיון הרואה עצמו נפגע מדרישת המנהל להתייבב לפני ועדה רפואית, וכל אדם הרואה עצמו נפגע מסירובו של המנהל לתת רשיון, או מביטול הרשיון או מהתלייתו, או ממתן רשיון מיוחד, הכל כאמור בסעיפים 5ח עד 5יג, רשאי לערער על כך לפני שופט של בית המשפט העליון תוך 30 יום מהיום שבו נמסרה לו הודעה על דרישת המנהל או החלטתו.

זה מקביל לחוק המתעסקים ברפואה?

ת. שפניץ:

לא. חבר-הכנסת קשת טען שבסעיף 5ט מדברים על מבקש רשיון הרשאי לראות את עצמו נפגע מדרישת המנהל להתייבב לפני ועדה רפואית. ב-5ח לא הכנסנו הרואה שמעכבת את ההתייבב לועדה הרפואית לפני הערעור, כפי שעשינו ב-5ט(ב) לגבי בעל הרשיון.

ד"ר קלמן:

עו"ד נעמן מבקש שמה שהחלטנו לגבי המתעסקים ברפואה יחול לגבי דופאי שיניים. אם מורידים פה מילה, אז אחר-כך יבואו עורכי-דין מלומדים וינסו לנצל את הדבר הזה כדי לפרש מה היתה הכוונה של המחוקק. אנחנו כבר טובלים מזה לגבי ההבדל בין החוק הקיים למתעסקים ברפואה ולמתעסקים ברפואת שיניים.

ת. שפניץ:

הסיעון של חבר-הכנסת קשת היה, שאין טעם לקבוע שהוא יתייבב ואחר-כך יוכל לערער. באופן טבעי יכול להיות מצב שקודם יגיע הערעור ואחר-כך ההתמצבות בפני הועדה. יכול להיות שהועדה תשב ויפסיקו אותה באמצע.

מ. ידיד:

זה לא טוב. ב-5ט(ב) נאמר: המועד להתייבבות לא יקדם למועד שנקבע להגשת ערעור.

ת. שפניץ:

זה לגבי בעל רשיון.

מ. ידיד:

מדובר על שני הדברים יחד, גם המבקש וגם בעל הרשיון. עלולות להיות טענות ואי הכנות. אני מבקש להפריד. מי שיש לו רשיון יכול להגיש ערעור בלי להתנות בוועדה רפואית.

היו"ר ח. גרוסמן:

מי שיש לו רשיון הוא מגשי ערעור, בינתיים לא שוללים ממנו. לעומת זה מי שלא ניתן לו רשיון איננו יכול להתחיל לעבוד עד שלא נגמר הערעור.

מ. ידיד:

בדיוק. אם הוא בעל רשיון, לאפשר לו לערער.

א. ורדיגר:

יש הבדל בין מי שיש לו רשיון ומי שמבקש רשיון. אם הוא בעל רשיון ובאים לבדוק אותו במגמה לשלול את הרשיון - אז הוא יותר חזק, הוא יכול לבקש את הערעור לפני שהוא בא לבדיקה. אם הוא חדש ובא לבקש רשיון ורוצים לבדוק אם מגיע לו בכלל רשיון - אפשר להסכים לנוסח הזה. גם לפי דעתי יש צורך בהפרדה.

ה. זיידל:

האם אנחנו יכולים לנסח אחרת מאשר במקרה המתעסקים ברפואה? שם אין הבחנה בין מי שיש לו רשיון לבין מי שאין לו. מתעסקים ברפואה הם גם דופאי שיניים. הייתי רוצה לבקש את היועצים המשפטיים לבדוק אם אי אפשר להגדיר באותה הגדרה.

ל. דיציאן:

לי לא ברור דבר אחד: ביטול הרשיון לא ייכנס לתוקפו עד למועד האחרון להגשת הערעור. זה למעשה דוחה את כל העניין למקסימום 30 יום, חוץ ממקרים יוצאים מהכלל של סכנה מידית. אינני יודע אם בית המשפט העליון מיד ידון בעניין. המנהל יכול להתלות את הרשיון או לבטל את הרשיון עד להחלטת השופט. אינני מבינה מה כל הסיבה של 30 יום, מה היא נותנת למעשה?

היו"ר ח. גרוסמן:

הגשת הערעור תוך 30 יום.

ל. דיציאן: איך זה נדחה? זה נדחה רק כ-30 יום ולא יותר. כמה עזרו לו? יש לבן-אדם רשיון והוא נדרש להתיצב לבדיקה. המנהל מוכרח לאפשר לו להגיש ערעור נגד הדרישה הזאת. הוא מגיש את הערעור תוך 30 יום והרשיון למרות זאת איננו. אני רוצה לשמוע את הרצו של הענין.

י. בארי: אין נראית לי השגתו של חבר-הכנסת דיציאן. מגמת הממשלה כאשר היא מציע את הסעיף הזה היא ברורה לחלוטין: מצד אחד עצם הגשת הארעור אין בה כדי לבטל או לעכב את החלטת ההתלייה. מצד שני אין רוצים לחסום את הדרך להגשת הערעור. הרי תוך 30 יום עד להגשת הערעור אין ההתלייה נכנסת לתוקף. אבל מכאן ואילך מציעים לנו שהדבר יהיה מסור לשיקול דעתו של בית המשפט. לכן אומרים: לא יהא בהגשת ערעור על החלטה כדי לעכב את תחילתה, אלא אם הורה שופט של בית המשפט העליון אחרת. כלומר, המערער פונה אל בית המשפט העליון בבקשה דחופה שההתלייה לא תיכנס לתוקף עד הדיון בערעור. ואז זה נתון לשיקול דעתו של השופט, רוצה - מעכב, לא רוצה - לא מעכב. אינני רואה בזה פסול.

ד"ר קלמן: אם יש ספק לגבי כושרו של אדם מבחינה בריאותית או בריאות הנפש, אז יש פרוצדורה איך להביא לשלילת רשיון או להתליית רשיון. יש מקרים שטובת הציבור דורשת לא לתת לאיש הזה לעבוד אף זקה. לאיש יש זכות לפנות לשופט בית המשפט העליון והשופט יגיד: אדוני, הוא רופא עד שיבוא לוועדה. אי אפשר להגיד לאיש: יש לך 30 יום ואתה יכול להמשיך לעבוד, למרות שאתה איש מסוכן לציבור. בודאי המקרים האלה יהיו חריגים ביותר, אבל בכל זאת זה קורה. אחרי ההסבר של חבר-הכנסת בארי אני מבין איך זה עונה.

היו"ר ח. גרוסמן: המנהל הרוצה לשלול רשיון או להתלות או לא לתת פונה בין כה וכה לוועדה. אחרי התיעצות עם הועדה הוא מחליט. הוא לא מחליט לפי ראות עיניו. במקרים יוצאי דופן של סכנה מידית, או שהאיש לא מתיצב, אז המנהל יכול לבצע את זה בלי הוועדה.

א. ורדיגר: כאן מערערים על אי ההתיצבות. למה הוא צריך להתיצב? אולי תינתן לו אפשרות לערער לפני שהוא מתיצב.

היו"ר ח. גרוסמן: הוא נפגע מעצם הדרישה להתיצב?

א. ורדיגר: כן.

היו"ר ח. גרוסמן: פה מופיע הכל יחד. הסעיף דן בכל המקרים. הפגיעה יכולה להיות מעצם אי ההתיצבות, משלילת הרשיון, מההתלייה. כל המקרים בסעיף אחד. אתם מבקשים דין אחר ביחס לעננין ההתיצבות?

א. ורדיגר: לגבי מי שיש לו רשיון.

מ. ידיד: מה שמפריע הוא שהסעיף כולל מבקש רשיון ובעל רשיון.

ת. שפניץ: הפרובלמה קיימת רק לגבי ח5 שלא דחינו את עצם ההתיצבות עד לאחר שמיעת הערעור.

היו"ר ח. גרוסמן: אני רוצה לנסח את ההצעה שלכם: בעל רשיון הרואה עצמו נפגע מדרישת המנהל להתיצב לפני ועדה רפואית יוכל לערער בפני שופט של בית המשפט העליון על הצורך להתיצב. תחולתה של החלטת המנהל לבטל או להתלות את הרשיון תיכנס לתוקפה לאחר שהורה שופט בית המשפט העליון, אלא אם הורה שופט בית המשפט העליון אחרת.

מ. ידיד: זה מרחיק לכת. אני מסכים לנוסח בסעיף ג. סעיף ג' עונה במידה מסוימת. מפריע לי שאנחנו

כורכים יחד מבקש רשיון ובעל רשיון.

היו"ר ח. גרוסמן: מה אתה מציע לגבי בעל רשיון? בעל רשיון נתבקש להתיצב לפני ועדה רפואית ונפגע.

מ. ידיד:

הוא רשאי לערער תוך 30 יום והחלטת השופט מחייבת.

היו"ר ח. גרוסמן:

אם חלים עליו אותם כללים, אז למה צריך להפריד?

י. בארי:

בסעיף 5ט(ב) הבעיה באה על פתרונה לגבי בעל רשיון: המועד להתיצבות לא יקדם למועד שנקבע להגשת ערעור לפי סעיף 5טו, אלא אם נוכח המנהל כי מחמת סכנה דחופה לציבור יש להקדים...

ת. שפניץ:

בדרך כלל גם המועד להתיצבות צריך להיקבע כך שיספיק בעל הרשיון לערער לפני בית הדין העליון על עצם ההתיצבות ויוכל בד בבד להתלות בקשה לזרז את כל הליכי הערעור.

הבעיה התעוררה כיוון שב-5ט לא הוכנס סעיף מקביל כמו שחבר-הכנסת בארי הקריא. מה שהטריד את חבר-הכנסת קשת הוא: מבקשים בעל רשיון להתיצב לפני ועדה רפואית, הוא לא צריך להתיצב עד שהוגש הערעור. אתה קוהם מבקש ממנו להתיצב ואחר-כך הוא יכול לערער על זה שמבקשים ממנו להתיצב. אנהני עוצים שיכול להיות באופן טבעי שהערעור יגיע לפני הועדה הרפואית, ואז זה אפקטיבי. וגם יכול להיות שהדיון יתחיל ויפסיקו אותו באמצע. יש שימוש גם לענין הזה. מכאן התחילה הבעיה.

ד"ר קלמן:

לא הייתי נוכח כאשר הועדה דנה על הסעיף המקביל והתיקונים שנכנסו לתוקפם רק לפני חודש ימים. אבל כאשר דנו על זה בוועדה ראו גם את החוק המקורי. אני מפחד אם נעשה אחרת, אנחנו פותחים פתח לכל מיני פשרות. אני מודה, אינני מבין את הסעיף הזה. אני סומך על המחוקק. מה שעשה ברפואה טוב שיישאר בדיוק כך. אני מבקש סטנדרטיזציה.

היו"ר ח. גרוסמן:

הנימוק שלך טוב, אבל לא לגופו של ענין.

ה. זיידל:

הרופא יגיד שהחוק הקודם חל עליו. רופא השיניים יגיד החוק הזה חל עלי. מבחינה משפטית האם יכולים להיות שני חוקים שסותרים האחד את השני?

היו"ר ח. גרוסמן:

זה נקרא חוק לתיקון פקודת רופאי שיניים.

ה. זיידל:

המתעסקים ברפואה?

היו"ר ח. גרוסמן:

לא כולל רופאי שיניים. אם אפשר להגיע לאהיזות זה יותר טוב.

א. ורדיגר:

אפשר להשמיט את סעיף (ג) של 5ט לגבי מי שיש לו רשיון. בסעיף (ב) אמרנו: אם מצא המנהל סיבה דחופה, הוא מקדים את מועד הבדיקה הרפואית. כאן מדובר על עצם ההתיצבות, בזה יכולנו להבדיל בין בעל הרשיון לבין מבקש הרשיון.

היו"ר ח. גרוסמן:

זה משתמע אחר-כך מסעיף טו. יש לו זכות לערער והוא מערער, לשם מה צריכים את (ג)?

מ. ידיד:

מה אומר סעיף 6?

ת. שפניץ:

כל אדם המוצא את עצמו מקופח בסירוב או בחדילה במשך תקופה של ששה חדשים מיום שבו הגישו בקשה על רשיון, של המנהל להעניק לו רשיון לעסוק בריפוי שיניים, רשאי לערער במשך שלשה חדשים לאחר קבלו הודעה על אותו סירוב, או במשך שלושה חדשים הבאים לאחר התקופה האמורה של ששה חדשים למן התאריך שבו הגשי בקשה על רשיון, על הסירוב או על החדילה, הכל לפי הענין, בפני בית המשפט העליון היושב בדין בבית משפט גבוה; ובכל ערעור כזה רשאי בית המשפט להורות אותן הוראות בענין, אשר ימצאן נכונות ובכללן כל הוראה בדבר הוצאות הערעור, וצו של בית המשפט העליון יהיה סופי ומכריע.

מ. ידיד:

הייתי מציע שנקבל כמו שהוא, אבל ביג נתיחס ונתאים למה שנאמר בטו.

היו"ר ח. גרוסמן:

5טו: הוראות פקודה זו לענין רשיונות יחולו, בשצדדים המחוייבים, גם על תעודות

היתר ועל תעודות היתר זמניות. למה באות פה מרכאות כפולות?

ת. שפניץ:

המרכאות מתחילות בסעיף 5 "ועדה מייצגת לענין רשיונות". יש כאן גוש של סעיפים.

כאן יש הערה של הסתדרות רופאי השיניים.

ה"ר קלמן:

רופאי שיניים מבקשים לספרר כסעיף נמוך את סעיף 5. הסעיף הזה אומר כלפי מרפאי שיניים אותו דבר. ה"ר קויזמן סבור שזה צריך להיות סעיף דמיוח ולא תוספת.

ת. שפניץ:

בדרך כלל מנסיע כשיון והיתר. כדי להסיר ספק נוסף "היתר". לכל אורך התקודה מדובר ברפואת שיניים או היתר. ד"ר קויזמן רצה סעיף שזה לא יתפוס.

היו"ר ח. גרוסמן:

אחרי סעיף 6 "התקודה יבוא: "בדיקת דיפלומות וראיות לעיסוק בחוץ לארץ: א, המנהל רשאי בכל עת לדרוש מאדם המורשה לעסוק בריפוי שיניים שיציג לפניו, תוך זמן סביר שקבע, את הדיפלומה המעידה על לימודיו, ואם קיבל רשיון מכוח סעיף 5(א2) - את המסמך הציבורי או העתון הרשמי שמדובר בהם שם.

ד"ר קלמן:

היום אם מישהו קיבל רשיון או תעודת היתר לפני 15 שנה וחמנהל הכללי רוצה לבדוק את הדברים, לתת לו סמכות חוקית לבקש שהאיש יבוא ויציג לפניו את המסמכים שלו כדי שהוא יבדוק. היום הלכה למעשה האיש יכול להגיד: יש לי רשיון, אני מצפצף.

היו"ר ח. גרוסמן:

איך זה ברפואה?

מ. ידידי:

בדברי ההסבר מסתמכים על הסעיף הזה.

ת. שפניץ:

"המנהל רשאי בכל עת לדרוש מאדם המורשה לעסוק ברפואה שיציג לפניו, תוך זמן סביר שקבע,

את הדיפלומה המעידה על לימודיו ברפואה".

היו"ר ח. גרוסמן:

אם אפשר לבדוק אצל רופא, מדוע אי אפשר לבדוק אצל רופא שיניים.
"ד) עבר על הוראה מהוראות תקודה זו או תקנה

י. קרנות:

צו"ד נעמן מבקש שלא יהיה הבדל בין מתעסקים ברפואה ורופאי שיניים. במתעסקים ברפואה חזרנו

על "התמידו".

היו"ר ח. גרוסמן:

מה קרה בחוק המתעסקים ברפואה?

ת. שפניץ:

השארנו את הנוסח המקורי.

היו"ר ח. גרוסמן:

אנחנו מוחקים את הסעיף הזה.

ד"ר קלמן:

היתה הצעה למחוק את ה"התמיד לעבור".

היו"ר ח. גרוסמן:

נשאר הנוסח הקודם.

ל. דיציאן:

היה ויכוח גדול ומייגע. זה יכול להיות דבר סתמי.

היו"ר ח. גרוסמן:

אם אנחנו לא משנים מהנוסח הקודם, אז לא צריך את התיקון.

אחרי פסקה (ה) יבוא: "ב) סירב ללא סיבה סבירה להציג לפני המנהל מסמך שנדרש להציג לפי סעיף 6א;". במקום הסיפה והסייג יבוא: "רשאי שר הבריאות בצו לבטל את הרשיון או להתלותו לתקופה שקבע באותו צו או לתת למורשה לעסוק בריפוי שיניים נזיפה או התראה".
מה כתוב בחוק המתעסקים ברפואה בענין זה?

ת. שפניץ:

"סירב, ללא סיבה סבירה, להציג לפני המנהל את הדיפלומה לאחר שנדרש לכך לפי סעיף 6א".

פשוט מוסיפים לעבירות המשמעתיות שעליהן אפשר לדון אותו.

י. קרנות:

הוספנו עוד שתי סנקציות התראה ונזיפה.

ת. שפניץ:

אני מציעה: "לבטל את הרשיון או ההיתר....
לצורך הסרת ספק. יכול מישהו להגיד: לענין

רשיונות זה לא כולל סירוב.

ד"ר קלמן:

בכל מקום שכתוב רשיון, צריך לכתוב גם תעודת
היתר.

ת. שפניץ:

זה המקום היחיד שדרוש.

היו"ר ח. גרוסמן:

במקום סעיף 8(2) ו(3) לפקודה יבוא: "(2) לא
יינתן צו לפי סעיף קטן (1) אלא אם ניתנה לאדם

שעליו הוגשה התלונה הזדמנות להגיש הגנה בכתב ולטעון טענותיו לפני ועדה שמינה שר
הבריאות, בין בדרך קבע ובין לענין פלוני; על ועדה זו יחולו הוראות אלה:.....

שינינו משהו בחוק המתעסקים ברפואה?

ת. שפניץ:

הופסנו את אותן סמכויות שבתנו לוועדה רפואית
לצורך הזמנת עדים גם לוועדת המשמעת. אנחנו

בסעיף 9 הוספנו את אותן הסמכויות.

היו"ר ח. גרוסמן:

זה חשוב מאד, צריך להעתיק את זה.

ד"ר קלמן:

נעתיק את מה שהוספנו ונביא לכם.

היו"ר ח. גרוסמן:

כבר הצבענו על זה בחוק המתעסקים ברפואה.
כל התוספות לפי סעיף 9 לפקודת המתעסקים

ברפואה יבואו כאן.

ת. שפניץ:

ביחס למה שהשר יכול למנות לא היו תיקונים?
כל הסעיף הזה לא עמד לדיון. כאן נוסח שונה
באותו תוכן. סעיף 9 עמד על תוספת הסנקציות.

ד"ר קלמן:

אנחנו יכולים לקצר, כאשר הכנו את הנוסח
הכחול לא היה איחוד, היום יש הסתדרות

אחת. זה חוסך לנו שלש שורות.

היו"ר ח. גרוסמן:

פה צריך להחליט אם אנחנו מפרטים איזה ארגון.
אנחנו נותנים לו את הסטטוס. מחר תקום

קבוצה אחרת ותאמר: אנחנו מייצגים.

ל. דיציאן:

זה הגוף היציג שבו מספר החברים הגדול ביותר.

היו"ר ח. גרוסמן:

כמו שיש הסתדרות רפואית אחת יש ארגון אחד
של רופאי שיניים ומרפאי שיניים. מדוע צריך

לתת אפשרות של בחירה בין גופים שלא קיימים?

ת. שפניץ:

מבחינת חקיקה הניסוח הזה עדיף, ניסוח כללי
יותר שאפשר למלא אותו תוכן.

היו"ר ח. גרוסמן:

זה לא רק ענין של קיצור, זה ענין מהותי. צריך
להחליט מה אנחנו רוצים.

מ. ידיד:

אנחנו אומרים כאילו המנהל חייב להיות.

ד"ר קלמן:

בכל מקום שכתוב מנהל הוא יכול לשלוח נציג
שלו.

מ. ידיד:

צריך לכתוב המנהל או מטעמו.

י. קרנות:

זה כתוב בהגדרות: מנהל פירושו מנהל השירותים
הרפואיים, וכולל את המשנה למנהל וכל פקיד

של משרד הבריאות שמינה אותו המנהל למלא תפקידים כל שהם לפי פקודה זו;

מ. ידיד:

חייבים לכתוב ארגון יציג, כדי שלא תהיינה
אי הבנות.

היו"ר ח. גרוסמן:

בחוק המתעסקים ברפואה כתוב: הסתדרות רופאי
שיניים. השאלה אם צריך לאמור הארגון המייצג
את הנוכח הגדול ביותר או רשימה שהגיש ארגון רופאי ומרפאי שיניים.

י. בארי:

לדעתי צריך את האלטרנטיבה השניה, חלא מבטלים
את ההכדל בין רופאים ומרפאים, מדוע לכתוב

כאן.

ד"ר קלמן:

יש כאלה שהם מהפאים ולא ירצו להיות רופאי
שיניים.

ת. שפניץ:

יש הצעה להכניס את היועץ המשפטי לממשלה.

היו"ר ח. גרוסמן:

אני נוטה להשאיר את הנוסח כפי שהוא, כדי
לא להסתבך.

י. בארי:

אני מציע לכתוב: הסתדרות רופאי שיניים.

הסתיבות לחבר-הכנסת בארי.

מ. ידיד:

אני מציע: הארגון היציג.

היו"ר ח. גרוסמן:

בסעיף 8(4) לפקודה בסופו יבוא: "או(ג) מבקש
ביטול הרשיון או ההיתר".

ל. דיציאן:

מה זה ישיבת קבע?

ד"ר קלמן:

ברישא של החוק, כאשר דיברנו על מתן רשיון
דיברנו על ישיבת קבע. ההגיון של חבר-הכנסת
דיציאן אומר שצריך להוסיף ישיבת קבע או תושב ארעי.

ת. שפניץ:

צריך לעשות התאמות בחוק.

היו"ר ח. גרוסמן:

מי שמבקש ביטול הרשיון לא יסורבו לא.

ד"ר קלמן:

אם מישהו יש לו רשיון, יש לו זכויות, אבל
יש לו גם התחייבויות כלפי הציבור.

י. בארי:

אפילו אגרת רשיון.

ד"ר קלמן:

מישהו לא ירצה לשמור על חוקי האתיקה של
רפואת שיניים. כאשר הוא מחזיק רשיון חלים

עליו חוקי האתיקה.

היו"ר ח. גרוסמן:

בסעיף 8(6) לפקודה, המלים "על ביטול או
התליה" - יימחקו.

ת. שפניץ:

זה מאפשר לערער גם על נזיפה או התראה.
אם אנחנו מוחקים ביטול או התליה יוצא: כל

אדם המוצא עצמו נפגע בכל צו...

היו"ר ח. גרוסמן:

5. (א) בסעיף 10 לפקודה, אחרי סעיף קטן (2)
יבוא: "(א2) לא ישתמש מורשה לעסוק בריפוי

שיניים בתואר או בכינוי "דוקטור" או בתואר מומחה שלא בהתאם להוראות פקודה זו או
התקנות שהותקנו על פיה". (ב) בסעיף 10 האמרו, אחרי סעיף קטן (3) יבוא: "(4) המנהל
רשאי להקיר למי שאין לו תואר אקדמי "דוקטור" לרפואת שיניים את השימוש בכינוי
"דוקטור", אם סיים את חוק לימודיו ברפואת שיניים במוסד להשכלה גבוהה וקיבל זיקלומה
שהמנהל הכיר בה, ובלבד שיהיה חייב לציין את תוארו האקדמי בסמוך לכינוי האמור.

ל. דיציאן:

לי קצת לא מובן הדבר הזה.

ד"ר קלמן:

ההסבר פשוט מאד: בחוק המתעסקים ברפואה נותנים רשות למישהו שיש לו השכלה אקדמאית מלאה להשתמש בכינוי דוקטור. למה הוא צריך לקבל רשות להשתמש בתואר דוקטור? באנגליה, באוסטרליה, בדרום אפריקה התואר הראשון שמקבל רופא כללי זה לא דוקטור, זה "בצ'לר אוף מדיסין". רוב רובם של רופאי השיניים היו כאלה שהתואר הראשון שלהם כן היה דוקטור. היו כמה רופאים מהצבא הבריטי שרצו להישאר בארץ והבריטים לא הכניסו אותם. אחר-כך היתה עליה ניכרת מדרום אפריקה ואנגליה של רופאי שיניים שגמרו לימוד אוניברסיטאי מלא, וכאשר ראו שמקובל כינוי הדוקטור לרופאי שיניים התחילו להשתמש בו.

ל. דיציאן:

בשנת 1971/72 חברנו ד"ר פכטולד ראה שבעצם לפי החוק אין איש רשאי להשתמש בתואר זה. אז הוא כתב מכתבים לכל אלה ואמר: אתה רופא שיניים מלא, אבל החוק לא מאפשר לך להשתמש בכינוי דוקטור. מסיבה זו הכנסנו בחוק אפשרות למנהל. שר המשפטים בועדת שרים לחקיקה עמד על זה שבשום פנים ואופן מרפא שיניים לא יקבל אפילו זכות להשתמש בכינוי דוקטור. אחרת לציבור לא תהיה דרך להבדיל. היועץ המשפטי לממשלה, שר המשפטים וגם הנציג של היועץ המשפטי של משרד החינוך עוד פרנקל טענו שאי אפשר ליצור רושם של סוג ב' לגבי רופאים שגמרו אוניברסיטת לונדון או יוהנסבורג. אבל מרפאי שיניים לא.

ל. דיציאן:

למה כתוב "ובלבד שיהיה חייב" לציין את תארו האקדמאי בסמוך לכינוי האמור?

ד"ר קלמן:

פה היה ויכוח בין משרד הבריאות ובין עו"ד פרנקל שייצג את משרד החינוך. הוא אמר, כדי שיהיה ברור לכל העולם שהוא לא דוקטור עם דוקטורט הוא צריך לכתוב: ד"ר משה קלמן, בי.די.אס.

ל. דיציאן:

אנחנו הסכמנו עם משרד החינוך. חבר-הכנסת דיציאן המלומד מסביר שיתכן עכשיו שהציבור יחשוב שדווקא יש לו יותר קווליפיקציות.

ל. דיציאן:

זה לא הגיוני. אם היו אומרים שהוא יכול להשתמש בתואר דוקטור אם די וההמשך בסוף השם - אני מבין. אבל לא לפני השם. היו נותנים לו אפשרות להוסיף לתואר שלו מדיקל דוקטור. אחרת, זה יכול להביא לידי מצב שאנשים יחשבו שיש כאן דבר יוצא מגדר הרגיל.

היו"ר ח. גרוסמן:

זה צריך להיות בסמוך, לא לפני או אחרי.

ל. דיציאן:

או לפחות התואר האמיתי אחרי ולא בין הדוקטור והשם. סמוך-פרושו סמוך לתואר.

ד"ר קלמן:

חבר-הכנסת דיציאן מציא למחוק את הסיפא מהמלים "ובלבד שיהיה חייב לציין...".

ל. דיציאן:

זה מוכרח להיות בין "דוקטור" ובין השם, לפי מה שכתוב כאן.

י. בארי:

ד"ר קלמן:

מה יקרה אם נמחוק את כל הסעיף? איש שגמך בארץ כזאת לא יוכל להשתמש בתואר "דוקטור" וזה לא "פייר" כלפי האיש וכלפי הציבור. אני מציע למחוק את הסיפא.

היו"ר ח. גרוסמן:

כל העניין לא כל כך מטריד אותי. אם חבר-הכנסת דיציאן רוצה להציע נוסח יותר מתקבל על הדעת - בבקשה.

הדעת - בבקשה.

אנחנו מוחקים את הסיפא ("ובלבד שיהיה חייב לציין...")

6. אחרי סעיף 10 לפקודה יבוא: תארי מומחה בענפי רפואת שיניים. 10א. שר הבריאות רשאי בתקנות - (א) לקבוע תארי מומחה בענפי רפואת השיניים, לרופאי שיניים שקיבלו רישיונם לפי סעיף 15 (ב) לקבוע תנאים שבהם ייתכן לרופא שיניים אישור לשימוש בתארים כאמור; (ג) לחייב מבקשי אישור לשימוש בתואר כאמור לעמוד בבחינות ולקבוע צורתן, תכניתן, ומועדיהן.

היום רופאי השיניים שגמרו את בית הספר
לרפואת שיניים בהזסה יד ושלים מוסיפים "דנטל

ל. דיציאן:

סרגן". זה תואר מומחה.

לפי הניסוח האורגינלי של פקודת רופאי שיניים-
וזה תירגום לא טוב מאנגלית- כתוב שיותר

ד"ר קלמן:

להשתמש כמלים רופא שיניים או מנתח שיניים. זה ניסוח לא כל כך יפה, אולי צריכים
לשנות את הניסוח של הסעיף המקורי בחוק. מישהו שלא מבין יכול לחשוב שדנטל סרג'ן הוא
מומחה: בהרבה ארצות מקבלים די.אם.די. יש מקומות שמקבלים די.אם.אס. בתקנות של מומחיות
נכתוב: אם אתה מומחה, אתה צריך לכתוב מומחה לפה ולסת. בלי זה יכולה להיות סטייה. אם
מישהו מומחה לדנטל סרג'רי אי אפשר לאסור עליו, הלא זה המקצוע שלו.

ת. שפניץ:

ההסתדרות הרפואית מציעה להוסיף: לאחר התייעצות
עם הסתדרות רפואת השיניים בישראל.

י. בארי:

בתקנות האתיקה של עורכי הדין נאמר: לא ישתמשו
בתארים אלא בעורך דין בעברית וב"אדווקט"

י. "אדווקט" בלועזית.

ד"ר קלמן:

אתה מציע שנגדיר בתקנות?

י. בארי:

לדעתי כן. אם מוסמך שר הבריאות, לאחר שנועץ
במועצה המדעית לקבוע תארים, בתקנות הוא יגיד.

ד"ר קלמן:

מי שאין לו תואר מומחה לא ישתמש בו.

י. קרנות:

זה לא פותר את ענין דנטל סרג'ן.

ת. שפניץ:

אם הרשות בחוק, אז הוא יכול בתקנות לצמצם.

ד"ר קלמן:

אם נדרוש בתקנות שכל מי שמומחה צריך לכתוב
מומחה ל... לפה ולסת, אז פתרנו את הבעיה.

י. בארי:

אפשר יהיה לומר: בישראל אסור לך להשתמש
בתוארים האלה.

ל. דיציאן:

אי אפשר להחליט מבלי שנשמע את האנשים. זה
חורג מהתיקון.

היו"ר ח. גרוסמן:

נכון, זה חורג מהתיקון.
7. בסעיף 12(2) לפקודה, בקקום הסיפה המתחילה

" במלים "ורשיונו או תעודת ההיתר" יבוא "וסעיף 8 יחול על התנהגות זו ..

ת. שפניץ:

ההסתדרות הציעה בית ספר לרפואת שיניים ב-12(1).
הם רוצים לתת סמכויות לשינניות לעבוד ללא

השגחה של רופאי שיניים.

ד"ר קלמן:

פרופ' לוי-אפשטיין בהופעה ראשונה ביקש בסעיף
12(1) תוספת ואני מסביר את הרקע. אנחנו

מסכימים למה שהוא אומר. בסעיף כתוב: אדם שהורשה לעסוק בריפוי שיניים, רשאי להעסיק
בהשגחתו האישית, משמש או משמשים בקשר אל עבודתו המקצועית, אולם לא ירשה כל אדם
ליעץ למתרפא או לטפל, לפעול או לבצע כל ניתוח במתרפא.

מה זה אומר? היום לפי החוק רשאי רופא שיניים

לקחת אסיסטנט, סייע שלא יעבוד בפה בכלל. בדיון על חוק ביטוח בריאות חובה הסכרתי
לפני הועדה את הצורך בזה עזר דנטלי, כדי לעזור לנו בביצוע החוק ולעזור בטיפול שיניים
מונע. יש מקצוע מקובל בקנדה ובאנגליה שנקרא שיננית. מה תפקידה? א' חינוך לבריאות השן
ב) הדרכה איך מצחצחים את הפהג) היא רשאית להוריד את האבן מהפה ולנקות את השיניים.
לפי פירוש קיצוני של סעיף 12 אסור לה להוריד אבן מהשיניים. ההסתדרות רופאי שיניים
וגם האוניברסיטאות מסבירים שיש צורך בשינניות. פרופ' לוי-אפשטיין מבקש שוסיף בסעיף
זה אפשרות למשרד הבריאות להכיר במקצוע של השיננית.

יש בארץ כ-15 שינניות שעלו ארצה מכל מיני

מקומות. אחת אני מעסיק בדרום. אני לא יכול לתת לה לנקות את הפה. היא מבצעת עבודה טובה,

אבל בלי להכניס לפה. יש בנות כאלה בצה"ל וגם בבתי חולים. זה דבר חיובי וטוב, ויחסוך למדינה הרבה כסף. בית הספר לרפואת שיניים הדסה מציע להתיר עבודה מסוימת לשינניות ללא השגחת רופא שיניים. אחרת צריך להצמיד אליה רופא. המטרה שלנו לתת טיפול מנוע במחיר סביר. אני הייתי מבקש להוסיף מיפא איזה נוסח: לאפשר לשר הבריאות להכיר במקצוע השיננית ולהתיר בתקנות.

היו"ר ח. גרוסמן: עד עכשיו שיננית לא יכולה לעבוד בלי השגחת רופא?

ד"ר קלמן: היום באופן פורמלי בלי השגחה ועם השגחה היא לא יכולה להוריד אבן.

היו"ר ח. גרוסמן: בהדרכה?

כן.

ל. דיציאן: אני מתנגד באופן עקרוני לתת למישהו. כל הכבוד לפרופ' אפשטיין, אינני רוצה ליצור עוד מרפא שיניים. באותו רגע שאתה תשים כסא, מחר-מחרתיים יבואו הגבירות האלה ויאמרו: אם צריך לעשות סתימה, אני עשיתי בלי רשיון. אני רוצה למנוע את הדברים האלה ולכן אני מתנגד שתינתן להן כל אפשרות לעבוד בפה. אינני מומחה, אבל אינני יודע איזה נזק הם יכולים לגרום למישהו אם יורידו את האבן. אם מורידים את האבן ומתגלה חור, מה היא תעשה אז?

ד"ר קלמן: החשש שלכם התעורר ב-1909 בארצות שונות, כאשר התחילו השינניות הראשונות. היום יש יותר

מרבץ מליון שינניות שעובדות ולא עושות עבודות נוספות. הן נותנות שירות טוב. אנשי מקצוע, אנשי אוניברסיטאות, אנשי בריאות הציבור בכל העולם אומרים שזה טוב. דיברתי עם פרופ' האי שהוא יו"ר דנטל קאונסיל באנגליה. הוא אמר שזה שירות טוב והם מברכים עליו. אין חשש, לא קרה שמישהו עשתה משהו בנוסף לזה. אחרת אתה צריך להגיד: טכנאי רנטגן לא צריכים לעבוד, כי הם יכולים לעבוד בדיאגנוזה. אתה באותו הגיון יכול לומר שאחות מוסמכת לא צריכה לתת זריקה. זו אחות דנטלית עם פעולות מוגבלות. חבל להוציא רופא שינים מבית ספר לרפואת שיניים לעניין הזה, אם אתה יכול לתת הדרכה לבחורה כזאת.

היו"ר ח. גרוסמן: פה מדובר על כח העזר, מה הויכוח?

מה מותר לכח עזר לעשות?

נגדיר את זה: להוריד אבן מהשיניים.

יגדירו בתקנות מה מותר לה ומה אסור לה.

אסור לה לתת עצה.

היא מדריכה מה לעשות. לזה אין גבול.

גם אחות נותנת עצה.

ל. דיציאן: אני מציע שהתקנות יהיו באישור ועדת השירותים של הכנסת.

היו"ר ח. גרוסמן: זה לא נחוץ. אלה מציע שאלה יהיו תקנות שמומחים יקבעו. בתקנות ייקבע מה מותר לה לעשות בפה ומה אסור.

י. קרנות: הוספנו ב-8 את ענין ההתראה על נזק. אם מישהו מתחבר עם מישהו שאיננו רופא שיניים,

זו עבירה אתית. היום יש לנו עוד שתי סנקציות.

היו"ר ח. גרוסמן: 8. אחרי סעיף 14 לפקודה יבוא: "פטורים מתחולת הפקודה. 14א. המנהל רשאי לפטור את המנויים

להלן מהוראה של פקודה זו, אם ראה שלטובתם לעשות כן: (א) מי שהמנהל אישר שהם תלמידי רפואת שיניים, במסגרת לימודיהם (ה) רופא שיניים ממדינת חוץ שבא לישראל כדי לתת טיפול מסויים או לשם התייעצות רפואית מסוימת או הדגמת שיטת ריפוי שיניים".

ד"ר קלמן:

בבית ספר לרפואת שיניים כל הסטודנטים עוברים על החוק. לפי החוק היבש אסור להם. אם אנחנו מזמינים רופא להדגים על פצינט - צריך לעשות את זה לגיטימי לגבי סטודנט ולגבי רופא שבא מחו"ל.

ל. דיציאן:

מה בנוגע לרופא מייצע?

מ. שפניץ:

החוקים החדשים הכנסנו לגבי פסיכולוגים.

היו"ר ח. גרוסמן:

יותר למומחה לנוא ליעץ רק בריפוי שיניים.

ל. דיציאן:

באים מומחים עולמיים לעשות ניתוחים.

ת. שפניץ:

כל רופא שבא מארץ מסוימת לתכלית רפואית מסוימת.

היו"ר ח. גרוסמן:

9. בסעיף 16 לפקודה - (1) בסעיף קטן (1) במקום הסיפא המתחילה במלים "אשם בעבירה" יבוא "דינו-מאסר שנה אחת או קנס 10,000 ל"י".

ד"ר קלמן:

חבר-הכנסת דיציאן ב-7 למרץ כתב: וכן חייב בית המשפט להטיל עונש של סגירת מרפאה בלתי חוקית. המשרד מוכן לקבל. בזמנו כאשר דובר על הגדלת העונשים, הציע חבר-הכנסת דיציאן עונש של סגירת מרפאה בלתי חוקית, בנוסף למה שכתוב. מי שעוסק באופן בלתי ליגלי הוא חייב לסגור את המרפאה.

מ. ידיד:

אני מציע רשאי.

ל. דיציאן:

אני עומד על זה שיהיה חייב.

י. בארי:

ד"ר קלמן, האם יתואר מצב שבו פלוני עומד לדין בעבור ניהול מרפאה באופן בלתי ליגלי, אבל תוך חודשיים-שלושה יקבל רשיון והעבודה תהיה ליגלית?

ד"ר קלמן:

תאורטית זה יכול להיות. אסביר לכם מתוך נסיוני כמנהל מחלקה. אם יש תלונה נגד מישהו שעוסק ברפואת שיניים לא רשיון ואני רואה בתיק שיש בקשה לקבל רשיון והוא בודאי יקבל רשיון, אני לא מביא לבית המשפט. אלא אני כותב מכתב חריף: אתה עוסק בריפוי שיניים ללא רשיון, כיוון שלא מילאת טפסים אלה ואלה.

י. בארי:

אין כאן ענין של חידוש.

ד"ר קלמן:

אם תושב ארעי לא מחדש רשיון, אנחנו כותבים לו מכתב רציני, מכתב אזהרה. אם האיש ממלא אחרי התנאים, זה יהיה אבסורד לא לתת לו רשיון. מספיק יש לנו עבוינים.

ה. זיידל:

אני מציע שהיום לא נסכם את הסעיף הזה. אני רוצה להשוות את הסעיף הזה לסעיף המתעסקים ברפואה. אינני מבין למה חבר-הכנסת דיציאן "התלבש דווקא לגבי רפואת שיניים ולא לגבי רופאים אחרים שעוברים על החוק.

י. בארי:

הם עובדים באופן בלתי ליגלי כאשר אינם מורשים לכך.

ה. זיידל:

חבר-הכנסת דיציאן יסכים איתי שלא צריך להבדיל במיוחד. זה מקבל רושם שכאן אנחנו מוסיפים אלף איסורים שאינם בחוק ההוא. אני רוצה לשקול מתוך סמכות אדמיניסטרטיבית. במידה שדבר זה מגיע לבית המשפט, בית המשפט יכול להגיד שצריך לסגור. צריכים לשמוע מומחים, אני מציע שלא נסכם היום.

מ. חריש:

מדובר על מקרים שבית המשפט נתן קנסות סמליים ולא הגיב בחומרה. נשאלת השאלה מדוע.

היו"ר ח. גרוסמן:

היו מדפאי שיניים שאמרו: לי אין רשיון. לשכן שלי יש בדיוק אותן הקווליפיקציות ויש לו רשיון. אני לא קיבלתי רשיון, כי אחרתי להגיש. אני חושבת שזו היתה הסיבה. זה מה שאנחנו רוצים עכשיו לגמור.

ד"ר קלמן:

אני רוצה לענות לשאלתו של חבר-הכנסת חריש וגם להוסיף. כל הזמן אלה שעסקו בריפוי שיניים ללא רשיון היו להם טענות. אני רופא שיניים מצוין, אבל לא בחנו אותי, לא נתנו לי הזדמנות. היו להם עורכי-דין מעולים שיכלו לשכנע את השופט שזו עבירה טכנית. אני הופעתי בבית משפט ושופט שאל אותי: אתה בחנת אותך? אני אמרתי לא. אין לי סמכות לשלוט. עורכי הדין האלה ניצלו את המצב החוקי שאנחנו בחוק החדש מנסים לתקן.

למה דווקא ברפואת שיניים ולא ברפואה?

הלא ברפואה יותר מ-90% עוסקים במוסדות. קופת-חולים או משרד הבריאות לא יחזיקו אדם ללא רשיון. יותר מ-85% עובדים באופן פרטי ברפואת שיניים ואין לי סנקציה, חוץ מסגירת מרפאה. מה שהקנס יותר גדול, הוא ישלם ויזרוש אותו והקלינטים.

אני רוצה להיות בית הלל בדרך כלל. פה

אני חושב שיש להחמיר. אם אנחנו רוצים להיות קונסטרוקטיבים, מי שרשאי - יקבל, מי שלא רשאי יסגרו לו. אין סיבה שימשיך לעבוד הלאה. מסיבה זו אני תומך בהצעת חבר-הכנסת דיציאן.

ל. דיציאן:

אנחנו דנים בחוק. אנשים בפת-בלע מנצלים את הקלות מקסימלית, לפי דעת משרד הבריאות. אלה אינן ההקלות המקסימליות לפי דעתם של עורכי הדין ארצי ודינאי שהופיעו בפנינו. יהיו מאות אנשים שלא יוכלו להצטרף לתוך המסגרת הזאת שעכשיו מוצעת לנו. ואני חושב שהרוב בוועדה ובכנסת לא יחרוג מהמסגרת הזאת. אם אנחנו לא נחייב את בית המשפט לסגור את המרפאה, אז אותן הטענות שתאר אותן ד"ר קלמן יחזרו גם שם. יגידו: לא נתנו לנו אפשרות להיבחן, רצינו לעשות את הקורס. כל הטענות האלה יחזרו כלפי מאות האנשים האלה, למרות שהמחוקק מצא שאין לתת לאיש הזה לעסוק ברפואת שיניים. לגבי אלה ודומיהם אני מציע לחייב את בית המשפט לסגור את המרפאה.

מ. ידידי:

לא הייתי רוצה להיות דרסטי כל כך. אני מציע בית המשפט רשאי, אם ימצא לנכון, לצוות על סגירת המרפאה. בית המשפט יבדוק את המקרה. אם אנחנו אומרים מאסר שנה או 10 אלפים קנס, יפעל בית המשפט כראות עיניו כאשר יש לו סעיף שמנחה אותו, והוא רשאי לצוות על סגירת המרפאה.

י. בארי:

לעניות דעתי אין מקום לספק. יש להסמיך את בית המשפט לסגור מרפאה. אני רוצה להבהיר לחבר-הכנסת זיידל, בחוק רישוי עסקים מדובר בניהול עסקים על פי רשיון או לא על פי רשיון. בנוסף לעבירה שהאיש עובר אם הוא מנהל עסק ללא רשיון, מוסמך בית המשפט להורות על סגירת העסק. בחוק תכנון הבניה מוסמך בית המשפט לצוות על הריסת המבנה הבלתי חוקי. גדר הספקות שלי בין חייב ורשאי. לפעמים מתהווה מצב שתלויה ועומדת בקשה וכעבור חודשיים הוא יקבל רשיון. אם אין מחדשים רשיון מדי שנה, או אדם מחזיק רשיון ומותר לו לנהל מרפאה, או שאין לו רשיון הייתי מבקש שתבדקו את זה עוד פעם. הייתי מציע בשלב זה ללא אינפורמציה נוספת שדרושה לנו, כפי שאמר חבר-הכנסת דיציאן: יצווה בית משפט לסגור המרפאה, אלא אם סבר, מטעמים מיוחדים שירשמו, שאין להורות כן.

היו"ר ח. גרוסמן:

יש שלש אפשרויות: (1) לא להכניס בכלל. כל עניין המרפאה לא היה קיים בנוסח הכחול, לא יהיה קיים הלאה. (2) יהיה כתוב: רשאי בית המשפט לצוות. (3) יהיה כתוב: בית המשפט יצווה, אלא אם החליט אחרת מבימוקים אחרים שירשמו.